

گردانیده پس خدای تعالی این سورت نازل فرمود و در آن روز که کعبه القدر من
الف شمر یعنی عطا کرده ام ترا این شب در امت ترا در هر سال در این شب
بهتر است ترا و امت ترا بعد از تو تا روز قیامت در شهر رمضان آنانی که
ماه که جهاد کرده است در آن شهر راه آن غازی و گفته اند که گویا حق تعالی
فرماید که در رکعت در سوره القدر از امت تو بهتر است از زدن شصت مرتبه
هزار بار در زمان نبی اسرائیل و از انس بن مالک است رضی الله عنه در این
بهتر از عبادت هزار بار است که در آن شب قدر نماند و زنده در شش ماه
شب بخارزد که بهتر از زنده در شش هزار بار است که در آن شب قدر در سوره القدر
و گفته اند که در وقت این در شب یک شب بهتر از شصت روزان رحمت که بر کند
کاران است و در مدت هزار بار حضرت عایشه رضی الله عنها بر سینه است
از رسول خدا که در این شب میسر شود در امر چیزی که می فرموده است رسول خدا
کبیر اللهم انک محفو بحب العفو فاعف عني يا عفو در میان نرفت
عرقه مرده است از جا بر که فرموده است رسول خدا صلی الله علیه و سلم نیست هیچ روز
فاضلتر از روز عرفه میانه است می کند خدا تعالی با اهل آسمان می فرماید که نظر
کنید بسوی بنویهای من که موی زوید و کرد آوده آوده اند از هر راهی که شین ا
امید و در رحمت من اند در سنا که از عذاب من پس نمیدانند اهل آسمان هیچ
روزی را که جماعت آرد از آتش و زخ در آن روز اکثر باشند از روز عرفه و قیامت
روایت می کند از این عمر رضی الله عنه گفته است این عمر شصت و هفتاد روز است
صلی الله علیه و سلم که صفر بود و حق تعالی نظر میکند بسوی بنویهای خود و در وقت
پس می کند از خدا تعالی هیچ بنوار که در دل او متعالی ذره از ایمانی است که آنکه

مفوز

مغفرت می کند آن بنوی را تا غیبت می شود و هر یک بر سیدم از این عمر که آن مغفرت
برای همه مردم است با برای اهل عرفه است گفت این عمر ملک برای همه مردم
مردی است از فدا کرده زنده عرفه گفت سال گذشته و سال آینه است
و مردی است از ابو هریره که فرموده رسول خدا صلی الله علیه و سلم هر که بگذرد
روز عرفه میان ظهر و عصر چهار رکعت بخواند بعد از فاتحه در هر رکعتی سوره
نجاه بار نوشته میشود برای او ده لک حسنة و بعد از ده می شود دعا بخواند
عرقه که در قرآن است یک دهه همیشه که ما من در چنین با نصد سال راه است
و تفریح می کند خدا تعالی او را بجا بر هر حرفه و در قرآن است هفتاد و دو بار
هر حوی هفتاد و چهار بار است قال بعد تعالی شهر رمضان الذي
انزل فيه القرآن انا انزلناه في ليلة القدر يا ايها الذين آمنوا است که در نزول قرآنی
قول است اول آنکه قرآن جمله واحده از لوح محفوظ در شب قدر از شهر رمضان
نازل شد بسوی ممت العزة که در آسمان دنیا است بعد از آن جبرئیل علیه السلام
ان قرآن را بخوانی با هر صد و هفتاد مرتبه است در سال بر رسول خدا آورد و این
قول ابن عباس و غیره دویم آنکه نازل می شود در هر شب قدر از لوح محفوظ
همان مقدار که جبرئیل علیه السلام آنرا بخواند با هر صد و هفتاد مرتبه است در سال بر رسول
خدا می آورد و آنکه تمام قرآن در شش ماه قدر از شهر رمضان بسوی آسمان دنیا
در ده مذکور بر رسول خدا نازل شد در ده و بیست و نوبت است که از آن
صحبت حضرت ابراهیم در سه شب است که گفته شده بود از شهر رمضان در ده
شب اول شهر رمضان بوده و در نزول تورات موسی در شش شب است که
گفته شده بود از شهر رمضان و در نزول زبور داود در نهمه شب است که گفته شده